

[Tyroll.]

for 26 ugers reglen i løbet af 1977 og 1978, vel at mærke under den helt klare forudsætning, at den nugældende, midlertidige forlængelse af dagpengeperioden fra 3 år til 4 år bibeholdes ud over den 1. januar 1978. Hvis ikke denne midlertidige forlængelse af dagpengeperioden videreføres ud over den 1. januar, er det ikke 24.600, men nok snarere 50.000.

Jeg vil godt spørge – nu kan det ikke lade sig gøre at spørge arbejdsministeren, men regeringen – om regeringen allerede på nuværende tidspunkt har sikret sig et flertal for videreførelsen af dispensationen fra 3 år til 4 år, eller om det er noget, vi skal sidde og behandle i arbejdsmarkedsudvalget ganske få dage før jul, således at der virkelig udøves psykisk terror over for de langtidsarbejdsløse.

Det er bestemt ingen hemmelighed, at VS betragter forlængelsen af 26 ugers reglen som lapperier på nogle systemskabte problemer. Som vi har fremhævet massevis af gange, mener vi, at 26 ugers reglen burde afskaffes, dels fordi, som jeg nævnte før, den virker som psykisk terror over for de langtidsarbejdsløse, der står over for at falde for denne regel, dels fordi 26 ugers reglen også fjerner det økonomiske grundlag for folk, der falder for reglen.

Uanset at det er lapperier at forlænge dagpengeperioden, kan jeg da godt meddele arbejdsministeren og regeringen allerede nu, at VS agter at stemme for en videreførelse af dispensationsperioden fra 3 år til 4 år, også selv om det ikke løser noget som helst for de 24.600, som alligevel er i fare.

Det er muligt at ministeren og regeringen mener, at tallet 24.600 er alt for stort, fordi det også fremgår af svaret til arbejdsmarkedsudvalget, at det er absolutte maksimumstal. Jeg tror også selv, at det reelle tal nok er noget mindre. Jeg er enig i arbejdsministerens bedømmelse af, at det næppe er realistisk at forudsætte, at ingen af disse 24.600, som den 8. december 1976 havde mellem 1½ og 3 års arbejdsløshed på bagen, ikke vil få nogen form for arbejde i løbet af 1977 eller 1978. Men der er bestemt heller ingen grund til at være så optimistisk, som arbejdsministeren er, når han siger, at over 25 pct. af disse langtidsarbejdsløse vil komme i arbejde.

Arbejdsministeren ved lige så godt som vi, at private arbejdsgivere gør alt, hvad de kan, for at undgå at få ansat langtidsarbejdsløse. Derfor vil jeg tillade mig at betegne det skøn, som

ministeren giver i svaret på spørgsmål 6 til beslutningsforslag nr. B 59 fra arbejdsmarkedsudvalget, som særdeles optimistisk, så optimistisk, at hvis det lægges til grund for den indsats, der gøres for de langtidsarbejdsløse, er der mange, der ikke vil blive hjulpet.

I VS er vi af den opfattelse, at der øjeblikkelig må udarbejdes en plan over, hvordan de langtidsarbejdsløse sikres enten uddannelse, som fører til, at det igen er muligt at få et job, eller direkte sikrer relevant beskæftigelse. Vi har for ganske nylig stillet arbejdsministeren et spørgsmål herom.

Uden at foregribe dette svar er det nok værd at minde om, hvor grotesk situationen egentlig er. Der findes flere langtidsarbejdsløse, også hvis vi ikke tager maksimumstallene som sandhed, end det samlede antal arbejdspladser, regeringen selv påstår der kommer ud af beskæftigelsesplanen, når den finanspolitiske stramning modregnes.

I VS er vi af den opfattelse, at regeringen også her er for overoptimistisk, og hvis vi ser på den årlige tilgang på arbejdsmarkedet på ca. 20.000, er hele beskæftigelsesplanen og mere til spist op. Medmindre regeringen lægger op til en kynisk spekulation i arbejdsløshed, må regeringen snarest udarbejde denne uddannelses- og beskæftigelsesplan for langtidsarbejdsløse. Jeg tror ikke arbejdsministeren og regeringen er helt uenige med os, når vi siger, at de udspil, der er kommet indtil nu fra regeringen, langt fra er tilstrækkelige. Beskæftigelsesarbejder, kurser, omskoling, jobtræning, efterlønsordninger vil langt fra sikre alle de langtidsarbejdsløse økonomisk.

I VS er vi af den opfattelse, at 26 ugers reglen skal afskaffes, at arbejdsanvisningen og kontrollen skal føres tilbage til fagforeningerne, at princippet: først fyret, først i arbejde, skal gennemføres, hvis køer af langtidsarbejdsløse, som det opleves i dag, skal undgås.

Alt dette ved vi at socialdemokratiet og regeringen er uenige i, men vi ved også, at regeringen har erklæret, at den vil arbejde på at udbygge de eksisterende uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder, således at der bliver tale om et reelt tilbud til alle langtidsledige, der står over for at blive ramt af 26 ugers reglen.

Med udgangspunkt i dette løfte skal jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folkettingen udtaler, at alle langtidsarbejdsløse med udsigt til at